

Petróczi Éva

Keményarcú királylánya...

(Tóth Erzsinek, hatvanadik születésnapunkra)

Keményarcú királylánya a versnek:
szépséged, méltóságod örök,
nem foglya a karmos időnek:
Kormos Pista atyánk
áldása fölötted, rajtad mindmáig őrködött.

Mint egykor Oroszhon Ahmatovát,
téged itt ugyanúgy királyi vérből
jöttek mond a legenda: légy hát
gyönyörű szavaid nagyhatalmú asszonya,

míg csak e földön tart a Teremtő.

Egy pécsi utcánévre

„Ferenciek utcája” –
egyedül csak anyám
nevezte e néven, drága szeszéllyel
átalakítva e napsugaras
belvárosi utca papos
és reverendasuhogású,
komoly hangjait, egy „i” erejéig
kamaszmódra örülve, hogy ő,
a tiszántúli leány ennyire
gyökeret vert Pannónia
távoli földjén.

Örökség

(dr. Szalai Lászlónak, örökös szem-örömmek, hálával)

Gidrán és Mirza
Simádon
Vaniss ükapám
két szép lova volt.
Én örököltem
a róluk szóló,
ezeregyszer követelt
családi mesét,
s azt, hogy mára a hályog
(régvolt pereputtyom
kísértő nyavalyája!)
korántsem mesebéli,
szürke redőnye
el-elúzi tőlem a fényt.

Édes tizenhat...

(Hilary Duff-Billy Idol dalának fonákja)

„Édes tizenhat”-nóta van,
én meg itt állok,
talpig hatvanegyben.
Akad, akinek mindig édesen,
de mégis elkeserzem,
s listázom minden apró,
undok változásom.
(Szeplő a kézen,
májfolt a dekoltázson!)
És ezzel magam a vénségbe
jó mélyen, túl korán beásom.